

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/250/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2511206175
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2511206175.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Renáty Gavalcovej v právnej veci žalobcov: 1/ P. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXXX/X, C. a 2/ M. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXXX/X, C., obaja zastúpení splnomocnencom: Advokátska kancelária JUDr. Peter Peružek, s. r. o., so sídlom Hollého 20, Hlohovec, proti žalovanej: O. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. R. S. XX, C., zastúpená JUDr. Milošom Kaščákom, advokátom, M. R. Štefánika 171, Vranov nad Topľou, o zaplatenie 1.258,56 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 5. marca 2014, č.k. 8C/117/2011-123, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti a v časti trov konania potvrdzuje.

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne náhradu trov odvolacieho konania vo výške 69,80 eur titulom trov právneho zastúpenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku ich splnomocnencovi.

odôvodnenie:

Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvého stupňa žalovanej uložil zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne istinu 1.189,58 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 240 eur od 27.02.2011 do zaplatenia, 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 240 eur od 27.03.2011 do zaplatenia a 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 709,58 eur od 11.08.2013 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalovanej uložil zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne náhradu trov konania spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku v sume 75 eur a v trovách právneho zastúpenia v sume 534,32 eur na účet alebo k rukám právneho zástupcu žalobcov 1/ a 2/, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 139 ods. 1, § 663, § 664, § 665 ods. 1 a 2, § 671 ods. 1 a § 676 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keď na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že 26.11.2010 so súhlasom žalobcu 2/ uzatvorila žalobkyňa 1/ so žalovanou nájomnú zmluvu na dobu určitú od 26.11.2010 do 26.01.2011. Žalovaná sa zaviazala uhrádzať nájomné vo výške 240 eur a platby za energie a služby spojené s užívaním nehnuteľnosti vo výške 120 eur (spolu 360 eur) v hotovosti vždy do 26. dňa v mesiaci vopred. Dňa 26.01.2011 uzatvorila žalobkyňa 1/ so žalovanou dodatok č. 1 k zmluve o nájme rodinného domu, ktorým v podstate došlo k predĺženiu nájmu na ďalšie tri mesiace, t.j. do 26.04.2011 (za nezmenených podmienok). V zmluve (čl. 6.3) bolo dohodnuté, že prenajímateľ po skončení nájomného vzťahu v lehote do 30 dní od skončenia nájomného vzťahu urobí vyúčtovanie za účelom zistenia preplatku alebo nedoplatku nájomcu na platbách za energie a služby spojené s užívaním nehnuteľnosti, ktoré budú vypočítané rovnomerne z ročného vyúčtovania a

ktoré budú podkladom pre vzájomné vyporiadanie zmluvných strán (...v prípade nedoplatku je nájomca povinný výšku nedoplatku na energiách uhradiť prenajímateľovi). Súd mal za to, že vôľou zmluvných strán bolo v tomto článku (6.3) zohľadniť skutočnú spotrebu energií v rodinnom dome (pozn. súdu: zrejme z dôvodu, že išlo o zimné obdobie a hlavnú vykurovaciu sezónu), pričom jednotlivé faktúry, resp. vyúčtovania za plyn, elektrinu a vodu mali slúžiť ako podklad pre tento výpočet (z nich sa zistila cena za jednu mernú jednotku). Skutočná spotreba bola zistená na základe odpisu stavu energií, čo bolo spísané pri uzavretí nájomnej zmluvy, ako aj pri skončení nájmu. Pre úplnosť súd uvádza, že takýto doklad zohľadnil, nakoľko žalovaná ho nikdy nerozporovala, a preto súd považoval toto za nesporné. V zmysle tohto dojednania žalobkyňa 1/ aj postupovala a vykonala vyúčtovanie. Ako podklad na vykonanie vyúčtovania použila faktúry, resp. vyúčtovania SPP, ZSE energia, a.s. Vodárenských a technických služieb a odpis stavu meračov. Skutočná spotreba elektriny bola 1.189,30 kWh, vody 104 m³, plynu 1.903,57 m³ (v zmysle odpisu). Potom za jednotlivé energie malo byť zaplatené:- elektrina 162 eur (1.189,30 x 0,13671 eur), - voda 191 eur (104 x 1,8379 eur), - plyn 716,5836 eur (1.903,57 x 10,604 x 0,0355), t.j. spolu 1.069,5836 eur. Za služby spojené s užívaním nehnuteľnosti žalovaná mala platiť 120 eur mesačne, pričom zaplatila za tri mesiace (3 x 120, t.j. 360 eur). Na základe vyššie uvedeného má súd za to, že žalovanej vznikla povinnosť zaplatiť žalobcom nedoplatok za služby spojené s užívaním nehnuteľnosti spolu v sume zaokrúhlene 709,58 eur (1.069,5836 - 360). V tejto časti považoval súd žalobu za dôvodnú, a preto jej vyhovel, rovnako aj pokiaľ ide o nájom za dva mesiace (od 26.02.2011 do 26.04.2011) v sume 480 eur, nakoľko na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané, že žalovaná túto sumu nezaplatila. Spolu je žalovaná povinná zaplatiť žalobcom 1.189,58 eur (480 eur + 709,58 eur). Pokiaľ ide o sumy uvedené vo vyúčtovaní pri elektrine + 30 eur a pri plyne + 38,98 eur, v tejto časti súd nepovažoval žalobu za dôvodnú, pretože išlo o sumu, ktorá bola účtovaná za merač za zúčtovacie obdobie. Nejde v žiadnom prípade o nedoplatok, ktorý žalovaná spôsobila a navyše táto suma predstavuje poplatok za celé zúčtovacie obdobie, pričom žalovaná nehnuteľnosť užívala len časť tohto obdobia. V zmluve nebolo dohodnuté, že by žalovaná mala uhrádzať aj takýto poplatok, preto v tejto časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Okrem dôvodne uplatneného nároku na zaplatenie istiny si žalobcovia uplatnili aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania, pretože žalovaná sa dostala do omeškania s plnením peňažného dlhu. Nájomné (240 eur) bolo splatné do 26. dňa v mesiaci vopred, preto do omeškania s touto platbou za posledné dva mesiace sa dostala 27.02.2011 a 27.03.2011. Súd preto priznal úrok z omeškania vo výške 9 % ročne (úrok z omeškania k prvému dňu omeškania) zo sumy 240 eur od 27.02.2011 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne (úrok z omeškania k prvému dňu omeškania) zo sumy 240 eur od 27.03.2011 do zaplatenia. Pokiaľ ide o úrok z omeškania zo sumy nedoplatku, tu je potrebné uviesť, že žalovanej sa nepodarilo zásielku s vyúčtovaním doručiť, súd preto priznal úrok z omeškania až nasledujúcim dňom po doručení návrhu žalovanej t.j. od 11.08.2013, keďže návrh jej bol doručený 10.08.2013 (ak záväzkový vzťah vznikol pred 01.02.2013 a k omeškaniu dôjde po 01.02.2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných ku dňu 31.01.2013 /8,75 %/ aj za dobu omeškania po 31.01.2013). V prevyšujúcej časti úrokov z omeškania súd žalobu zamietol. Súd ďalej uviedol, že v prípade, ak sa v odôvodnení rozsudku nezaoberal konkrétnou námietkou účastníkov konania, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998). O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p. a žalobcom 1/ a 2/, ktorí mali neúspech v pomerne nepatrných časti, priznal súd náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie práva proti žalovanej (nakoľko si ich náhradu uplatnili a zároveň vyčíslili). Tieto trovy spočívajú v zaplatenom súdnom poplatku za návrh v sume 75 eur a v trovách právneho zastúpenia. Žalobcom vzniklo právo na náhradu trov právneho zastúpenia /podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“), a to za nasledovné úkony právnej služby:

Pri zastupovaní žalobkyne 1/:

- prevzatie a príprava veci v sume (2011) 30,71 eur podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a/, § 13 ods. 2 vyhlášky,
- podanie vo veci samej - návrh (2011) - v sume 30,71 eur podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. b/, § 13 ods. 2 vyhlášky,
- podanie vo veci samej (04.11.2013) v sume 30,71 eur podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. c/, § 13 ods. 2 vyhlášky v znení účinnom od 01.07.2013,
- účasť na pojednávaní 06.11.2013 v sume 7,68 eur podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. d/, ods. 4, § 13 ods. 2 vyhlášky v znení účinnom od 01.07.2013,

- účasť na pojednávaní 15.01.2014 v sume 30,71 eur podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. d/, § 13a ods. 4, § 13 ods. 2 vyhlášky v znení účinnom od 01.07.2013,
- účasť na pojednávaní 12.12.2014 v sume 30,71 eur podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. d/, § 13 ods. 2 vyhlášky v znení účinnom od 01.07.2013,
- náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby podľa § 16 ods. 3 vyhlášky, t.j. 46,52 eur (2 x 7,41 eur + 2 x 7,81 eur + 2 x 8,04 eur)
- podľa § 17 ods. 1 a 2 vyhlášky (náhrada za stratu času) spolu v sume 39,81 eur.

Pri zastupovaní žalobcu 2/:

- prevzatie a príprava veci v sume (2011) 30,71 eur podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a/, § 13 ods. 2 vyhlášky,
- podanie vo veci samej - návrh (2011) - v sume 30,71 eur podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. b/, § 13 ods. 2 vyhlášky,
- podanie vo veci samej (04.11.2013) v sume 30,71 eur podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. c/, § 13 ods. 2 vyhlášky v znení účinnom od 01.07.2013,
- účasť na pojednávaní 06.11.2013 v sume 7,68 eur podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. d/, ods. 4, § 13 ods. 2 vyhlášky v znení účinnom od 01.07.2013,
- účasť na pojednávaní 15.01.2014 v sume 30,71 eur podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. d/, § 13a ods. 4, § 13 ods. 2 vyhlášky v znení účinnom od 01.07.2013,
- účasť na pojednávaní 12.12.2014 v sume 30,71 eur podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. d/, § 13 ods. 2 vyhlášky v znení účinnom od 01.07.2013,
- náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby podľa § 16 ods. 3 vyhlášky, t.j. 46,52 eur (2 x 7,41 eur + 2 x 7,81 eur + 2 x 8,04 eur)
- podľa § 17 ods. 1 a 2 vyhlášky (náhrada za stratu času) spolu v sume 39,81 eur.

a podľa § 15 písm. a) vyhlášky náhrada hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä cestovné spolu v sume 40,08 eur, a teda v celkovej sume 535,20 eur. Nakoľko žalobcovia si uplatnili len sumu 534,32 eur, súd im priznal túto sumu, nakoľko nemohol priznať viac, ako sa žiadali.

Proti vyhovujúcej časti rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná, ktorá navrhla jeho zmenu a zamietnutie žaloby. Uviedla, že nájom a plyn - nedoplatok bol zaplatený v hotovosti do rúk prenajímateľky. Namietla, že vyúčtovanie elektriny a vody jej nebolo predložené a polovicu nákladov by mala znášať prenajímateľka, nakoľko tieto energie využívala. Uviedla tiež, že žalobca 2/ nie je vo veci aktívne legitimovaný, nakoľko zmluvu podpisovala s inou osobou a bola uvedená do omylu, pričom tejto osobe boli poukazované peniaze v hotovosti do rúk. Poukázala na to, že svedkovia v konaní nevyppedali pravdu, pričom v rámci odvolania doložila čestné vyhlásenie svedka o platení nájomného a zapltení nedoplatku. Namietla, že by si mali nabíjať autobatérie, nakoľko v tom období neboli majitelia žiadneho automobilu. Poukázala tiež na možných ďalších svedkov, a to O. C. a O. N., ktorí by mali potvrdiť jej tvrdenia.

K odvolaniu žalovanej sa písomne prostredníctvom splnomocnenca vyjadrili žalobcovia, ktorí navrhli napadnutý rozsudok z dôvodu vecnej správnosti potvrdiť a priznať im náhradu trov odvolacieho konania titulom trov právneho zastúpenia vo výške 69,80 eur. Poukázali na to, že dôkazné bremeno na zapltenie akejkoľvek sumy je na žalovanej a nie na nich, nakoľko oni zotrvávajú na stanovisku, že žiadna zo žalovaných súm im nebola zapltená. K tvrdeniu, že nikto žalovanú nevyzval pri sťahovaní na odpočet vody a elektriny, uviedli, že v plnom rozsahu sa pridriavajú vyjadrení účastníkov konania, ako aj svedkov na pojednávaníach, kde sa k tejto okolnosti vyjadrili. K námietke, že svedkom v tomto konaní je nejaký pán C., uviedli, že uvedený argument mohla žalovaná využiť v prvostupňovom konaní, a teda nie je možné v odvolacom konaní dopĺňať svedkov, nakoľko táto osoba bola známa žalovanej už počas prvostupňového konania. K námietke žalovanej, že podpisovala zmluvu so slečnou D., uviedli, že ide o obranu žalovanej a že na pojednávaní bolo uvedené, kto podpisoval a uzatváral zmluvu, a kto bol prítomný pri jej uzatváraní. Uviedli, že ak mala žalovaná svedka prevzatia finančných prostriedkov slečnou D. a nie žalobcami v tomto konaní, mala toto meno a priezvisko svedka uviesť už v prvom písomnom vyjadrení, nakoľko tento svedok musel byť žalovanej známy v čase začatia súdneho sporu. Uviedli, že všetky argumenty, a to spoločné užívanie energií, platenie nájomného a plynu v hotovosti do

rúk slečny D., absencia doručenia výzvy na zaplatenie nedoplatku a v podstate aj omyl pri uzatváraní zmluvy, boli súdu známe a dostatočne sa s nimi vysporiadal v prvostupňovom konaní.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 O.s.p.), postupom bez nariadenia ústneho odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je správny.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 8C/117/2011 bolo zaplatenie 1.258,56 eur s príslušenstvom. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvého stupňa žalovanej uložil zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne istinu 1.189,58 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 240 eur od 27.02.2011 do zaplatenia, 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 240 eur od 27.03.2011 do zaplatenia a 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 709,58 eur od 11.08.2013 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalovanej uložil zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne náhradu trov konania spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku v sume 75 eur a v trovách právneho zastúpenia v sume 534,32 eur na účet alebo k rukám právneho zástupcu žalobcov 1/ a 2/, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvého stupňa v časti vyhovenia žalobe a v súvisiacej časti trov konania.

Odvolateľka odvolanie odôvodnila v podstate tým, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonala navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), na základe vykonaných dôkazov dospel súd prvého stupňa k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p.) a napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.).

Odvolací dôvod v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. c) O.s.p. je daný, keď prvostupňový súd neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonala v konaní navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Odvolací dôvod v zmysle § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. je daný, ak výsledok hodnotenia dôkazov súdom prvého stupňa nezodpovedá postupu vyplývajúceho z ustanovenia § 132 O.s.p., pretože súd zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo súd nezohľadnil rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané a vyšli počas konania najavo, alebo v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov alebo vyšli najavo inak, z hľadiska ich závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti a vierohodnosti je logický rozpor, alebo ktoré odporujú ustanoveniam § 122 až § 135 O.s.p. Odvolací dôvod v zmysle § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. je daný, ak súd prvého stupňa posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, prípadne právnu normu, síce správne určenú, nesprávne vyložil a nesprávne aplikoval.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, vec správne právne posúdil a jeho odôvodnenie je v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi súdu prvého stupňa obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku a v podrobnostiach na ne odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Súd prvého stupňa sa vysporiadal so všetkými podstatnými námietkami žalovanej a vzhľadom na to, že táto ani v odvolacom konaní neuviedla žiadne podstatné skutočnosti, na ktoré by bolo potrebné prihliadnuť, odvolací súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa.

Odvolateľka v odvolaní a jeho doplnení uviedla skutočnosti a navrhla dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa.

Podľa § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Z obsahu podaného odvolania žalovanej a jeho doplnenia nevyplýva, že by malo ísť o takéto skutočnosti alebo dôkazy, nič nebránilo žalovanej uvedené skutočnosti alebo dôkazy uviesť i pred súdom prvého stupňa, pričom žalovaná bola riadne poučená v zmysle § 120 ods. 4 O.s.p., čo vyplýva i zo zápisnice z pojednávania na súde prvého stupňa zo dňa 12.02.2014.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti z dôvodu vecnej správnosti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil, keď prvostupňový súd správne podľa § 142 ods. 3 O.s.p. rozhodol i o trovách konania a žalobcom, ktorí boli v konaní neúspešní len v pomerne nepatrnej časti, priznal plnú náhradu účelne vynaložených trov spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku a trovách právneho zastúpenia.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešným žalobcom priznal náhradu trov konania vo výške 69,80 eur (v zmysle vyčíslenia) titulom trov právneho zastúpenia s nasledujúcou špecifikáciou: 1 úkon právnej služby - písomné vyjadrenie k odvolaniu pri zastupovaní dvoch osôb vo výške 2 x 30,71 eur (§ 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. b/ a § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.) a 1 x režijný paušál vo výške 8,39 eur. Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. odvolací súd žalovanej uložil zaplatiť priznanú náhradu trov konania splnomocnencovi žalobcov.

Senát krajského súdu uvedený rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.